

Arrest

nr. 221 350 van 17 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JANSSENS
Duboisstraat 43
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 mei 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 juni 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting 5 april 2019, waarbij de verdere behandeling van het beroep wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 3 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 6 november 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart als ouder van een Belgisch minderjarig kind. Op 30 april 2014 neemt de verwerende partij een beslissing waarbij de aanvraag om gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen omwille van het geldend inreisverbod van 27 mei 2013. Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 216 315 van 31 januari 2019 wordt de afstand van het geding vastgesteld.

1.2. Verzoeker dient op 24 november 2015 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart als ouder van een Belgisch minderjarig kind. Op 23 mei 2015 neemt de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 8 juni 2016 dient verzoeker een derde aanvraag in voor een verblijfskaart als ouder van een Belgisch minderjarig kind.

In navolging van deze aanvraag wordt verzoeker door de stad Antwerpen in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 27 februari 2017 beslist de verwerende partij dat het afleveren van de F-kaart een zodanig grove en manifeste onregelmatigheid betrof dat het feitelijke bestaan ervan mag worden genegeerd en als onbestaande moet worden beschouwd. Bij arrest nr. 217 639 van 28 februari 2019 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2017 waarbij de afgifte van de F-kaart als onbestaande wordt beschouwd.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In overeenstemming met artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet enkel te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak.

Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Uit 's Raads arrest nr. 217 639 van 28 februari 2019 blijkt dat de beslissing van de verwerende partij van 27 februari 2017 waarbij de afgifte van de F-kaart als onbestaande wordt beschouwd, werd vernietigd. De beslissing van 27 februari 2017 tot intrekking van de F-kaart werd dus retroactief uit het rechtsverkeer verwijderd en dient op haar beurt als onbestaande te worden beschouwd.

Tijdens de terechtzitting neemt de Raad het standpunt in dat als gevolg van dit arrest verzoeker in beginsel terug in het bezit is van een F-kaart en over een verblijfsrecht beschikt. Dit standpunt wordt door geen van beide partijen betwist.

Vervolgens wordt de verzoekende partij gevraagd of zij nog een belang heeft bij de beslechting van het beroep, nu het bezit van een verblijfsrecht en een F-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.2. bedoelde aanvraag en van het beroep dat werd ingesteld tegen de thans bestreden beslissing.

De raadvrouw van verzoekende partij verklaart ter terechtzitting zich op dit punt te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij stelt dat er geen belang meer is.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt

innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting omtrent enig actueel belang van verzoekende partij bij onderhavig beroep gezien het bezit van een verblijfsrecht en een F-kaart, dient de Raad te besluiten dat geen blijk meer wordt gegeven van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES